

STRÝČEK

(povídka)

Slunce se schyluje ke spánku, když v mé pracovně zazvoní telefon. Na druhém konci je pan Serepecky, u kterého jsem si objednal rodokmen mé rozsáhlé rodiny.

"Našel jsem v zápisníčku vašeho otce, že má 2 bratry!" Divím se, jelikož mám jen jednoho strýčka! Ale je to tak. "Tady se píše, že žije někde u Gstaatu ve Švýcarsku. No nevím, zda je to pravda, ale píše se, že je to jeho nevlastní bratr z prvního manželství," říká pan Serepecky. To je docela možné, táta mi něco takového říkal, když jsem byl hodně malý. Víte co? Já se na toho mého strýce pojedou podívat! Takto začalo mé putování za strýčkem. Rozhodl jsem se hlavně proto, že táta umřel, když mi byli čtyři roky a na jeho nevlastního bratra si vůbec nepamatuji.

Sbalil jsem si všechno potřebné k přežití v drsném klimatu a koupil jízdenku jenom do Bernu vzdáleném od Gstaatu asi sto kilometrů, protože vlak ani autobus tak daleko nejezdí. Gstaat se nachází hodně daleko od civilizace uprostřed Alp. Přišel jsem na vlakové nádraží o půl hodiny dřív, abych si mohl koupit potraviny na tuto krkolomnou cestu. Nasedl jsem do vlaku směr Bern. Místo v čtyřmístném kupé jsem měl volné, protože jsem si koupil místenku. Vedle mě seděla mladá blondýnka pěkného vzhledu. Naproti seděl manželský pár k popukání. Rozevřel jsem noviny. Na první straně stál velký nápis: "Objev roku, mladá a talentovaná zpěvačka na profesionální úrovni." Pod tímto nápisem stála fotka stejně vypadající krasavice, jako ta, která seděla vedle mě. Začal jsem si blondýnku (asi až moc) prohlížet, protože si mě všimla. "Jó, to mě vyfotili v bytě, ale nevypadám na ní špatně co!" ukazujíc na fotku pronesla svým tichoulinkým hlasem. Hodně jsem se zakoktal, protože jsem nebyl zvyklý na společnost žen. Poté ze mě vyhrklo: "No, nevypadáte jenom na té fotce dobře, ale i ve skutečnosti." Krásně se usmála a pronesla: "Hele, nechceš toho vykání nechat, cesta je dlouhá a mně to vykání leze na nervy. Jmenuji se Božena, Božena Práčilová." "Těší mě - Pavel Zezdra." Nemohl jsem uvěřit, že ta slavná zpěvačka sedí vedle mě. "Ó, ten pověstný advokát z malé strany." To mě velice potěšilo, že mě aspoň trochu znala. Jak cesta ubíhala, tak jsem se dozvěděl, že jede stejně jako já do Wirdu a že ve Wirdu má pár koncertů, a pak to otočí na jihozápad do Francie. Zkrátka jede na turné. Druhý den časně zrána jsme dojeli do Bernu. Uchýlil jsem se se svou kolegyní na vydatnou snídani do místní restaurace. Poté, co jsme posnídali a oblékli se, byli jsme připraveni na cestu taxíkem do Thumu. Zvolili jsme, že pojedeme jedním taxíkem, protože pro jednoho by to bylo drahé, a také kvůli společnosti. Chytlí jsme nevrlého taxikáře, který jen po celou cestu nadával na vládu, jak se nestará o silnice atd. My jsme si ho nevěšili a hovořili o jiných věcech, aby nám cesta rychleji ubíhala.

K odpoledni jsme byli ve Thumu. Zaplatili jsme napůl cestu taxíkem, a protože byl čas na oběd, navštívili jsme jednu restauraci na náměstí. Po obědě nastalo loučení. Dlouho jsme se loučili, jako kdybychom byli bratr a sestra. Ona se uchýlila k místnímu hotelu a já zastavil dalšího taxikáře.

Tentokrát byl taxikář společenský a když jsem se zeptal, jestli nezná v Gstaatu nějakého pana Kellyho, tak mi odpověděl: "No, žádného Kellyho neznám, ale pana Mùlera. Máte štěstí, že jste zastavil zrovna mě, protože Sam je můj velký přítel. Oženil se, a proto nosí jméno Mùler, ale manželka mu umřela před šesti lety. Teď žije na osamělém místě." Taxikář mě vysadil pod velkým kopcem. Na kopci se tyčil zchátralý domek s hliněnou střechou. Na zápraží seděl stařík. Šedé vlasy, na dolní části vráscitého obličej a bezzubého chrupu čněl ohromný plnovous. Šaty vypadaly, jako kdyby je nikdo nepral hodně dlouho. Boty měl zablácené od venkovního bláta a roztrhané, aspoň několik let staré. Opíral se o hůlčičku, jelikož ho síly opouštěly. Hned jsem poznal, že je to příslušník naší rodiny. Rychle jsem k němu dochvátal a s velkou horlivostí jsem ho objal. Strýček chvíli nechápal, ale pak jsem mu začal vyprávět, jak jsem zjistil, že tady žije, a jak jsem k němu přicestoval.

Po týdnu jsem zajistil vše potřebné, aby strýček odcestoval se mnou zpět do Posteloprdu.